

Tạ Ôn Người

Bao năm hiu hắt nhang tàn,
Niềm vui trở lại, rộn ràng nắng xuân.
“Niệm Sư Từ” đó từng bừng,
Hồn thiêng trời dậy, gió ngừng oán than.
Lệ rơi khơi nổi bàng hoàng,
Đây là sự thật ngỡ ngàng trong mơ.
Hồn Thầy, Cô hết dật dờ,
Đoá hồng xin được vượt bờ đại dương.
Chút tình của kẻ tha phương,
Tạ người thấp lại nén hương nồng nàn.
Tạ người khắc phục gian nan,
Mang niềm hạnh phúc ngập tràn tim tôi.
Dù đời lưu lạc xa xôi.
“Tôn Sư Trọng Đạo” trường tôi vẫn còn.

Nhúc Lê

() Riêng tặng tất cả Quý vị đã góp phần xây dựng lại Niệm Sư Từ và tượng Thoại Ngọc Hầu của trường Trung học Thoại Ngọc Hầu Long Xuyên.*

Ngày gặp bạn cũ

Những thằng bạn buổi hôm nào áo trận
Thoắt giờ đây: tóc đã điểm hoa râu
Khi gặp lại từ phương này quả đất
Chợt nhìn lên: giờ vắng trán đã nhăn

Trong đôi mắt mỗi mê cùng cơn áo
Có chút gì phảng phất của quê hương
Mây Đèo Cả như hôm nào dừng lại
Chiều Pleiku như buổi nọ mù sương

Thấy như thể trời Bồng Sơn mưa đổ
Chiều cuối năm quân chuyển xuống Đèo
Nhông

Đường xe lửa ai ngồi chầm điệu thuốc
Áo tới dầu che khuất dãy Cù Mông

Thấy như thể lon Guigoz cam khổ
Chút đồ ăn còn trộn với tử sinh
Nhai hối hả kịp xuống đồi đột kích
Mưa xóa dầm dề khu trại gia binh

Thấy như thể đêm qua về quận lỵ
Vài ba thằng trải chiếu dưới đêm trăng
Dăm trái ổi và bi đông rượu đế
Con cá khô thiếu chia chút tình thân

Thấy như thể mồ hôi và nước mắt
Mặn và đau từ núi nọ rừng kia
Qua An Lão mà y tao còn gọi máy
Về Phù Ly hai đứa lại xa lìa

Thấy trở lại những chuyện đời dâu bể
Hôm nào đây miệng hò hét xung phong
Trong chớp mắt, cả cơ đồ sụp đổ
Buồn gì không hời thế hệ long đong

Thằng ra Bắc, kêu thầy, thầy bỏ xứ
Thằng vào Nam, gọi bạn, bạn lưu vong
Sông núi ấy bao hồn ma trở dậy
Kéo nhau về, kêu thăm một mùa xuân

Những thằng bạn buổi hôm nào áo trận
Thoắt giờ đây, tóc đã điểm hoa râu
Khi gặp lại từ phương trời viễn khách
Chợt nhìn nhau, sao nước mắt lưng tròng.

Trần Hoài Thu